

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 11. Terræ sanctæ facies.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

reverentur. Hæc Epistola die duodecima ^{Sæcul. XIII.}
 Januarii anni sequentis millesimi du- A.C. 1217.
 centesimi decimi octavi data est.

§. XI.

Terræ sanctæ facies.

Inter hæc redditur Pontifici Magistri
 Templariorum Epistola, qua Terræ
 sanctæ faciem docebatur, in hunc fer-
 me modum: *Paulo ante quam Epistola*
huius lator hinc abiret, innumerabilis
Cruce signatorum multitudo, Equites,
Gregarii que ex Germaniæ Imperio &
aliis provinciis in portum Acriensem in-
vesti sunt. Ceterum Sepbedinus, magnus
Babyloniæ Soldanus, adventum Regis
Hungariæ, & Ducum Austriæ atque Mo-
raviæ, pertimescebat. Metum augebat
Frisonum classis, quæ propediem ad futu-
ra dicebatur, jamque Coradinus ejus fi-
lius cum copiis finibus nostris imminebat.
Non meminimus, multis abhinc annis In-
fidelium vires, magis ac bodie sunt, fuis-
se accisas. Sed apud nos quoque annonæ
carissimo est pretio, parum admodum fru-
menti in horrea invehi potuit, & valde
modicum peregrinæ naves attulerunt.
Deficiunt equi, nec parata pecunia emi
possunt. Quare Cruce signatis suadeas,
ut alimenta copiose, & equos, quotquot
possunt, navigiis imponant. Cum Rex
Hungariæ necdum advenisset, statuere-
 H h 4 mus,

Sæcul. XIII. A.C. 1217. *mus, ad urbem Neapolim Syria moveri, Coradinum aggressuri, nisi ante pugnam fugeret, nunc vero tot Principibus presentibus communi consilio terra marique regionem Babyloniam invademus, & Pelusium * obsidebimus, ut liberum nobis Hierosolymam iter præstemus.* Notet Lector, quod hic nomine Regionis Babylonicae Ægyptus veniat.

* Damiete.

Honorius Papa, accepta hac Epistola, Clericos populumque Romanum in Basilicam Salvatoris, seu Ecclesiam Patriarchalem Lateranensem, convocavit, unde omnes nudis pedibus supplicantium ritu, Clericis SS. Petri & Pauli capita præferentibus, ad S. Mariam Majorem processerunt. Hæc ipse Papa refert in quadam Epistola encyclica, ad omnes Episcopos data, quibus præcipit, ut quilibet in sua Diocesi similes preces celebret, & Crucigeros hortetur; se ad professionem in Terram sanctam proxima expeditione compararent. Hæc Epistola vigesima quarta Novembris anno millesimo ducentesimo decimo septimo data est, cui Papa descriptum exemplar Epistolæ a Magistro Templariorum sibi missæ addiderat.

2. ep. 739.
Rain. n. 27.

Feria VI. post Festum Omnium Sanctorum, nempe die tertia Novembris, Rudolphus Patriarcha Hierosolymitanus Acria excessit, ad Castra Crucigerorum, qui

qui jam multum viæ processerant, iturus, sanctam Crucem, videlicet ejusdem partem, gestans. Tunc enim vulgaris erat opinio, Christianos, ad Tiberiadem cum Saladino manus conferturos, Crucem in duas partes divisisse, atque, altera servata, alteram ad locum pugnae delatum, fuisse amissam. Id Jacobus Vitriacus ab antiquis accepisse se memorat. Rex Hungariæ & Dux Austriæ, e castris egressi, nudis pedibus se obvios venienti intulerunt, ac Crucem osculo venerati, in Ægypti Soldanum moverunt, cujus filius Coradinus se se Christianos ex Acria urbe expulsum jactaverat. Sed militem abduxit, tumque Cruce signati in vigilia S. Martini in Jordane amne, nemine obsistente, corpora abluerunt. Inde Acriam revertuntur onusti præda & captivis, ex quibus impubes, quotquot potuit, Episcopus Acriensis, hos precibus, alios pretio a militibus sibi tradi obtinuit. Eos deinde a se baptizatos piis mulieribus alendos commisit, donec ad ætatem scientiis ad discendis aptam pervenirent.

Post Natalem Domini Crucesignatorum exercitus in quatuor partes sectus. Rex Hungariæ, exemplum sequente Rege Cyprî, Tripolim petiit, a Patriarcha Hierosolymitano aliisque sacrae militiæ Ducibus vehementissime, sed frustra, per-

H h 5 manere

Sæcul. XIII.
A.C. 1217.
Jac. Vit. lib.
3. p. 1129.
Godesf. SA-
nut. p. 207.
Math. Par.
an. 1216.

Sæcul. XIII. manere rogatus; eum ergo inexorabilem cum omnibus suis Patriarcha communicavit. Quo non obstante, Rex Hungariæ, postquam, trimestri in Terra sancta consumto, voto edito satisfecisset, in Regnum suum sibi redeundum esse credidit. Rex Cypri Hugo Lusignan juvenis erat, anno sequente Tripoli functus, relicto filio Henrico novem mensium pusione. Rex Hierosolymæ, Dux Austriæ, Episcopi, Monasteriensis & Ultrajectensis Arcem Cæsareensem restaurarunt. Templariis vero & Equitibus Teutonicis Arcem, quæ deinde Promontorio vicino extruere curæ fuit.

Lign.
d'outre mer.
p. 359. Jord.
M. S. ap.
Rain. 1218.

§. XII.

Albigenses.

Dum Simon Comes Montfortius cum Legato Sacræ Sedis Bertrando in Provincia Rebellibus arma infert, Raymondus Comes Tolosanus, qui in Hispania fuerat, superatis Pyrenæis montibus Tolosam urbem mense Septembri anni millesimo ducentesimo decimo septimo clam intravit, quorundam sibi occulte faventium opera, ac brevi totam subiecit potestati. Comes Montfortius comperta Tolosanorum seditione, trajecto celeriter Rheno, Sacræ Sedis Legato comitante, urbem oppugnare cepit.

Sup. n. 6.
de Pod.
Laur. c. 30.
Hist. Alb.
684. 85.